

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/148/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818200026
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7818200026.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a Mgr. Miloša Greguša v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: X. S. nar. XX. 3. XXXX a X. S. nar. 7. 9. XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava detí rodičov: otca Ing. N. S. nar. XX. 2. XXXX bývajúceho v H. na P. ulici č. XX zastúpeného JUDr. Pavlom Kontrom advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Rožňave na ulici Čučmianska dlhá č. 21 a matky Ing. U. S. nar. XX. 8. XXXX bývajúcej v W. na T. ulici č. XXXX/XXC zastúpenej JUDr. Norou Víglaskou, PhD. advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie v Bratislave na Laurinskej ulici č. 18 v konaní o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 8P/23/2019 - 475 zo dňa 1.2.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 8P/23/2019 - 559 zo dňa 20.4.2021 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zveril mal. X. do osobnej starostlivosti otca. Výrokom II. mal. X. zveril do osobnej starostlivosti matky. Výrokom III. rozhodol, že obaja rodičia majú právo mal. X. a mal. X. zastupovať a spravovať ich majetok. Výrokom IV. zaviazal otca prispievať na výživu mal. X. výživným v sume 250 Eur mesačne, počnúc od 1.2.2021 vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca matke. Výrokom V. zaviazal matku prispievať na výživu mal. X. výživným v sume 150 Eur mesačne, počnúc od 1. 2. 2021 vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca otcovi. Výrokom VI. zaviazal matku uhradiť dlžné výživné v celkovej sume 2 100 Eur za obdobie od decembra 2019 do 1.2.2021 spolu s bežným výživným v splátkach po 60 Eur. Výrokom VII. upravil styky otca s mal. X. nasledovne:

- Otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každý tretí víkend v mesiaci - od piatku od 17:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s výnimkou letných školských prázdnin, zimných školských prázdnin a vianočných sviatkov, jarých školských prázdnin, jesenných školských prázdnin a Veľkonočných sviatkov.
- Počas letných školských prázdnin každého kalendárneho roka bude otec oprávnený sa stretávať s maloletou vždy v mesiaci júl v čase od 1. 7. od 8:00 hod. do 15.07. do 20:00 hod. a v mesiaci august v čase od 1. 8. od 8:00 hod. do 15. 8. do 20:00 hod.
- Počas Vianočných sviatkov každý nepárny rok v čase od 22. 12. od 9:00 hod. do 26. 12. do 19:00 hod., každý párný rok od 27. 12. od 9:00 hod. do 7. 1. do 19:00 hod.
- Počas jarých prázdnin vyhlásených MŠ SR v nepárnom kalendárnom roku bude otec oprávnený stretávať sa s maloletou od 9:00 hod. od prvého dňa jarých prázdnin do nedele do 18:00 hod.
- Počas jesenných prázdnin vyhlásených MŠ SR v nepárnom kalendárnom roku bude otec oprávnený stretávať sa s maloletou od 9:00 hod. od prvého dňa jesenných prázdnin do nedele do 18:00 hod.
- Počas Veľkonočných sviatkov každý nepárny rok od nedele od 9:00 hod. do utorka do 19:00 hod. a každý párný rok od štvrtka od 9:00 hod. do soboty do 19:00 hod.

Výrokom VIII. rozhodol, že styk matky s mal. X. neupravuje, styk ponecháva na dohodu rodičov. Výrokom IX. rozhodol, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 7C/120/2016 - 165 zo dňa 20.

10. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP/25/2017 - 276 zo dňa 29. 6. 2017. Výrokom X. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V doplnacom rozsudkom výrokom XI. rozhodol, že štát nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že pokiaľ ide o úpravu práv a povinností voči mal. X., dospel k záveru, že bude v najlepšom záujme maloletého, aby bol zverený do osobnej starostlivosti otca, ktorý doterajšou starostlivosťou o maloletého, teda od leta 2018, dáva svoju záruku riadneho plnenia jeho rodičovského práva a povinnosti zabezpečovať sústavnú osobnú starostlivosť a výchovu o maloletého. Bol toho názoru, že mal. X. má právo vyrastať so svojim biologickým otcom, a preto pri rozhodovaní prihliadol najmä na záujem maloletého, ktorý na výsluchu za prítomnosti kolízneho opatrovníka, ako aj vo výpovediach na oddelení sociálnej kurately opakovane prejavil záujem naďalej zostať v starostlivosti a výchove svojho otca a nie u svojej matky, keď v Rožňave mu je lepšie, pretože je o neho dobre postarané, chodí tam do školy a má okruh svojich kamarátov, avšak napriek tomu na svoju matku nezanevrel. Vzhľadom aj na to, že po vyjadrení maloletého, ktorý chcel naďalej ostať u otca a nechcel ísť bývať ku svojej matke, ako aj na vek maloletého blízkeho veku dospelého a po konzultácii so psychologičkou matka zmenila svoj postoj vo vzťahu k starostlivosti o maloletého a súhlasila s tým, aby bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca. Pokiaľ ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností voči mal. X., bol toho názoru, že bude v najlepšom záujme maloletej, aby bola naďalej ponechaná v osobnej starostlivosti matky, ktorá taktiež doterajšou starostlivosťou o maloletú dáva svoju záruku riadneho plnenia jej rodičovského práva a zároveň povinnosti zabezpečovať sústavnú osobnú starostlivosť a výchovu o maloletú. Maloletá vo vzťahu k matke má vytvorené silné citové, sociálne väzby a zaužívaný režim. S poukazom aj na to, že maloletá navštevuje rôzne mimoškolské krúžky a zúčastňuje sa aj aktivít v oblasti hereckva a dabingu, súd prvej inštancie mal za to, že by ani nebola pre maloletú dobrá náhla zmena a jej vytrhnutie zo zaužívaného prostredia, keďže jej ďalší zdravý, psychický a fyzický vývin, ako aj príprava na jej ďalšie štúdium si vyžaduje, aby naďalej zostala v starostlivosti matky. Styk matky s mal. X.om neupravil, ponechal ho na dohode rodičov, nakoľko mal za to, že maloletý je už vo veku blízkom veku dospelosti, kedy má právo sa sám rozhodnúť, kedy navštívi svoju matku a tomu prispôsobí aj svoje školské a mimoškolské povinnosti a záujmy. Zároveň mal za preukázané, že maloletý doposiaľ matku pravidelne navštevuje, je s ňou v pravidelnom kontakte a otec mu v tom nebráni, naopak rešpektuje právo matky, ktorá má aj naďalej právo podieľať sa na výchove maloletého a rešpektuje právo maloletého na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Čo sa týka úpravy styku otca s mal. X., súd prvej inštancie rozhodol tak, aby to bolo v záujme maloletej, aby udržiavala pravidelný vzťah aj s otcom a to s prihliadnutím na vzdialenosť medzi otcom a dcérou, nakoľko realizácia styku dcéry s otcom bola zo strany matky zamedzovaná. Konštatoval, že práve úlohou súdom upraveného styku otca s maloletou je, aby sa riadne využíval a umožnil otcovi vybudovať si vzťah s maloletou minimálne v takom rozsahu, v akom má aj matka vo vzťahu k maloletej a bez možnosti strachu zo strany maloletej o prejavenie záujmu sa s otcom stretávať. Pri určovaní vyživovacej povinnosti rodiča, ktorému dieťa nebolo rozhodnutím súdu zverené do osobnej starostlivosti súd prvej inštancie zisťoval na jednej strane odôvodnené potreby oprávneného a na druhej strane schopnosti, možnosti a majetkové pomery výživou povinného rodiča. Zistil, že čistý mesačný príjem otca z podnikania v oblasti internetového obchodu predstavoval okolo 1.000 Eur, čo bolo zrejme z predloženej účtovnej závierky za rok 2019 a 2020. Z toho jeho mesačné výdavky predstavovali inkaso 150 Eur a priateľke prispieva mesačne 160 Eur na chod spoločnej domácnosti. Čo sa týka výdavkov v súvislosti so starostlivosťou o maloletého, tie sú spojené najmä so školou a to učebné pomôcky a učebnice za školský rok v sume 110 Eur, ZRPŠ 30 Eur, strava v školskej jedálni 25 Eur mesačne, vreckové 20 Eur mesačne, poplatok za mobilný paušál 25 Eur mesačne, ošatenie a obuv podľa potreby. Prihliadol aj na vyživovaciu povinnosť voči mal. X. v sume 250 Eur. Spočiatku otec nesúhlasil s platením výživného na maloletú v sume 250 Eur a žiadal, aby bol zaviazaný na plnenie vyživovacej povinnosti v rovnakej sume ako matka, teda v sume 150 Eur a to vzhľadom na rozdielny vek maloletých detí a porovnateľnú životnú úroveň oboch rodičov, ale v priebehu konania vyjadril svoj súhlas s výškou výživného v sume 250 Eur na mal. X.. Pokiaľ ide o matku, z dokazovania bolo zistené, že jej čistý mesačný príjem za výkon práce u zamestnávateľa Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí predstavuje 917 Eur. Okrem toho ako to vyplýva z vyjadrenia matky, si privyrába aj vo firme, pre ktorú predtým pracovala ako živnostníčka a na základe ústnej dohody, kde jej vyplácali odmenu v priemere 200 Eur mesačne. Z toho mesačné náklady na bývanie sú vo výške 650 Eur, poplatky za mobilný paušál, internet a TV 60 Eur mesačne, cestovné výdavky do práce a späť 50 Eur mesačne a potraviny 200 Eur mesačne. Výdavky spojené so starostlivosťou o mal. X., okrem bežných výdavkov na školu, stravné, bývanie, predstavujú mimoškolské aktivity a to tanečná 55 Eur mesačne, herecký krúžok 45 Eur mesačne, gymnastika 20 Eur mesačne, plávanie 126 Eur štvrtročne a anglický

jazyk 195 Eur polročne. Ďalej úrazové poistenie 12 Eur štvrt' ročne a skladovanie pupočníkovej krvi 52 Eur ročne. Okrem uvedeného maloletá navštevuje nepravidelné kurzy a workshopy herectva, dabingu a tanca, ktoré má priemerne do roka šesť až osem krát, ktoré sa pohybujú priemerne v sumách od 120 až do 250 Eur. Argumentovala, že má vyživovaciú povinnosť na mal. X., ktorú si doposiaľ riadne neplnila. S navrhnutým výživným v sume 150 Eur nesúhlasila, pretože by potom musela mal. X. odoprieť všetky jej aktivity, a preto žiadala, aby jej súd určil vyživovaciú povinnosť voči mal. X. v zákonom stanovenej najnižšej možnej výške. Súd prvej inštancie konštatoval, že po zverení mal. X. do osobnej starostlivosti matke, to bude práve ona, ktorá aj naďalej bude zabezpečovať odôvodnené hmotné potreby ako sú bývanie, stravovanie, ošatenie, ako aj potreby súvisiace s povinnou školskou dochádzkou. Okrem toho je potrebné prihliadnuť aj na to, že maloletá pravidelne počas týždňa navštevuje aj mimoškolské aktivity a to tanečnú, herecký krúžok, gymnastiku, kurz anglického jazyka a šesť až osem krát do roka sa zúčastňuje nepravidelných kurzov a workshopov herectva, dabingu a tanca, čo môže mať zrejmy vplyv na jej ďalšie štúdium, prípravu na budúce povolanie, ako aj celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Vzhľadom na uvedené mal za to, že je potrebné vziať ohľad na vyššiu životnú úroveň v Bratislave ako hlavného mesta Slovenska a so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa, si starostlivosť o maloletú vyžaduje zvýšené a odôvodnené výdavky, ktoré považoval za nevyhnutnú mieru nákladov dôležitých pre výchovu a vývoj oprávneného dieťaťa, a preto určil rozsah vyživovacej povinnosti zo strany otca na mal. X. vzhľadom na jeho reálne majetkové možnosti a schopnosti v sume 250 Eur mesačne. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že po zverení mal. X. do osobnej starostlivosti otca, to bude práve on, ktorý bude v súvislosti so starostlivosťou o maloletého zabezpečovať výdavky spojené s ubytovaním, stravou, ošatením, poplatkov v súvislosti so štúdiom, ako aj mimoškolskými krúžkami, ktoré považoval za nevyhnutnú mieru nákladov základných osobných a životných potrieb oprávneného dieťaťa. Pri svojom rozhodovaní o výške výživného zohľadnil najmä dosahovaný príjem matky, ako aj jej vedľajší príjem, ktorý je dôvodom na určenie primerane vyššieho výživného na maloletého, a preto určil rozsah vyživovacej povinnosti zo strany matky na mal. X. v sume 150 Eur. Záverom uviedol, že zo súdnej praxe je zrejmé, že súdy pristupujú k uloženiu vyživovacej povinnosti v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa len v prípade, ak sa jedná o dieťa s ťažkým zdravotným postihnutím alebo ide o rodiča bez pravidelného mesačného príjmu, čo v tomto prípade tak nie je. Čo sa týka určenia dlžného výživného, mal preukázané, že otec platil výživné určené súdnym rozhodnutím na mal. X. matke od októbra 2017 do mája 2018, t.j. 8 mesiacov x 270 Eur, čo predstavuje sumu 2.160 Eur napriek tomu, že maloletý bol už v jeho starostlivosti. Avšak otec si nežiadal uplatniť dlžné výživné za celé obdobie od podania návrhu, t.j. od 3. 1. 2018, pretože ak by žiadal, čo len v sume 100 Eur mesačné dlžné výživné, tak by suma dlžného výživného predstavovala sumu 3.700 Eur, on však žiadal, aby mu bolo vrátené aspoň dlžné výživné v sume 2.160 Eur a to od decembra 2019. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie obmedzil skúmanie majetkových pomerov na strane matky len za obdobie od decembra 2019 do 1. 2. 2021, keďže za predmetné obdobie si otec maloletého žiadal dlžné výživné zo strany matky (neuplatnil si výživné za celé obdobie odkedy bol maloletý syn v jeho starostlivosti od leta 2018, ale len od decembra 2019 do 1. 2. 2021). Z predloženého daňového priznania za rok 2019 mal preukázané, že príjmy matky zo živnostenského podnikania celkovo za rok 2019 predstavovali sumu 32.923,38 Eur, teda za mesiac december 2019 boli v sume 2.743,62 Eur, avšak sa nejedná o čistý príjem bez odpočítania nákladov. Od januára 2020 sa zamestnala ako fyzická osoba na základe pracovnej zmluvy na dobu neurčitú u zamestnávateľa: Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí a z predloženého mzdového listu bolo zrejmé, že jej mesačný príjem predstavuje 917,26 Eur. Okrem toho nepoprela, že s firmou pre ktorú pracovala ako živnostníčka pracuje aj naďalej na základne ústnej dohody a vyplácajú jej odmeny v priemere 200 Eur mesačne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal za to, že bolo v schopnostiach a možnostiach matky s poukazom na jej majetkové pomery platiť výživné na mal. X. aspoň 150 Eur. Zároveň považoval za dôvodné a opodstatnené zaviazat' matku aj k úhrade dlžného výživného v celkovej sume 2.100 Eur za obdobie od decembra 2019 do 1. 2. 2021, ktorý jej umožnil splácať v mesačných splátkach po 60 Eur spolu s bežným výživným. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Konštatovala, že celé konanie bolo vedené zmätočne, nesprávnym procesným postupom jej súd znemožnil, aby

uskutočňovala jej procesné práva a vydané súdne rozhodnutie, že je nevykonateľné. Uviedla, že ostatná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým X. a X., bola určená rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 7P/120/2016 zo dňa 20.10.2016, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 7P/187/2013 zo dňa 28.6.2013 vo výroku o výživnom, kde určil zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k mal. X. na sumu 270 Eur mesačne a určil taktiež zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k mal. X. na sumu 250 Eur mesačne, ktoré má otec platiť matke. V danom rozsudku rozhodol aj o úprave styku otca s oboma maloletými deťmi. Výrok o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky na čas po rozvode, ktorý bol určený rozsudkom sp. zn. 7P/187/2013 zo dňa 28.6.2013 dotknutý a zmenený nebol, preto súd prvej inštancie nemohol vo svojom rozsudku zo dňa 1.2.2021 opätovne rozhodnúť o zverení mal. X. do osobnej starostlivosti matky, keďže zmena zverenia maloletej nebola jednak meritom prejednávanej veci a o tejto otázke súd už rozhodol v roku 2013. Taktiež nemohol rozhodnúť opätovne o výške vyživovacej povinnosti k mal. X., pokiaľ ju svojim rozhodnutím nezmenil, keďže už rozsudkom zo dňa 20.10.2016 bola stanovená suma 250 Eur mesačne. Preto podľa jej názoru zostáva nepochopiteľný nielen výrok II. rozsudku, kde súd zveril mal. X. do osobnej starostlivosti matky, ale najmä výrok IV. rozsudku, v ktorom súd zaviazal otca počnúc od 1.2.2021 k plateniu výživného v sume 250 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca matke. Namietala, že vo výroku VII. rozsudku absentuje úprava realizácie styku otca s mal. X., keďže súd neurčil, na základe akého mechanizmu má daný styk otca s maloletou byť realizovaný, či v mieste bydliska matky, či v mieste bydliska otca, absentuje určenie miesta odovzdania a prevzatia maloletej. Preto považuje rozsudok za zmatečný a nevykonateľný. Ďalej namietala, že počas celého konania pred súdom prvej inštancie nemala právne zastúpenie, ktoré si z finančných dôvodov nemohla dovoliť. Otec bol počas celého konania zastúpený advokátom, čím vznikla nerovnováha, pri ktorej princíp rovnosti zbraní nebol zachovaný. Myslí si, že to malo za následok, že konajúci súd žiadne z jej návrhov a námietok nebral do úvahy a ani ich nijakým spôsobom nevyhodnotil, zatiaľ čo na strane otca prihliadol na všetky argumenty a ničím nepodložené tvrdenia. Zdôraznila, že súd prvej inštancie pri zisťovaní skutočného stavu veci opakovane pochybil v otázke zmeny zverenia mal. X. do osobnej starostlivosti otca, v otázke skúmania pomerov na strane otca sa uspokojil len so správou kolízneho opatrovníka, ktorý nebol osobne v mieste bydliska otca. Šetrenie vykonal len na základe telefonického rozhovoru. Ona pritom poukazovala na fakt, že od odšťahovania sa maloletého do domácnosti otca sa jeho študijný prospech výrazne zhoršil a má vedomosť o tom, že maloletý do neskorých nočných hodín sa potuluje po meste a otec sa mu vôbec nevenuje. Taktiež pochybil v skúmaní mesačných príjmov otca, nevyžiadal od neho účtovné knihy za rozhodné obdobie, z ktorých by bolo možné reálne posúdiť mesačný či ročný obrat internetového obchodu, ktorý otec prevádzkuje. V odôvodnení súdneho rozhodnutia absentuje akákoľvek úvaha či stanovisko súdu o tom, akým spôsobom sa vysporiadal s pracovnými možnosťami a schopnosťami otca, keďže podľa jeho tvrdenia podniká v prevádzke internetového obchodu, má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a vek 42 rokov. Neprihliadal na jeho potencionálne možnosti príjmu. Súd pochybil aj v zisťovaní mesačných výdavkov na strane otca a jeho oprávnených nákladov na maloletého. Má za to, že otec klamal, ak uviedol, že vydáva na športové aktivity maloletého mesačne sumu cca 40 Eur, zatiaľ čo mal. X. uviedol, že sa žiadnym mimoškolským či iným športovým aktivitám nevenuje. Podľa jej názoru mesačné náklady otca na maloletého reálne nepresahujú sumu 100 Eur mesačne. Namietala, že súd prvej inštancie pochybil aj pri zisťovaní majetkových pomerov na strane otca, nezisťoval, či má alebo nemá príjem z prenájmu bytu. Z odôvodnenia rozsudku jej nie je zrejmé, na základe akého kľúča súd stanovil, že výška jej vyživovacej povinnosti k maloletému má predstavovať sumu 150 Eur ak náklady otca na maloletého reálne nepresahujú sumu 100 Eur mesačne. Súd prvej inštancie v spojitosti s preukázaným príjmom matky nezobral do úvahy jej celkovú majetkovú situáciu. Uviedla, že odkedy pracuje u zamestnávateľa na plný pracovný úväzok, už si nemôže u neho privyrábať na základe ústnej dohody. Poprela, že by si neplnila svoju vyživovaciu povinnosť na mal. X.. Poukázala na to, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktorým by jej bola určená vyživovacia povinnosť voči nemu. Dobrovoľne mu prispievala na vreckové v sume 20 - 25 Eur, alebo aj iným vedľajším plnením v podobe nákupu oblečenia či iných potrieb, aj keď to boli nákupy, ktoré za ňu realizovala jej sestra či jej matka. Poukázala na to, že súčasťou spisu je písomné vyjadrenie jej sestry, v ktorom prehlasuje, že jej na jej osobný účet prichádzajú platby od sestry, ktorá ona následne odovzdáva maloletému. Tým preukázala, že mal. X. v rámci svojich možností finančne či inak materiálne podporovala. Zdôraznila, že súd prvej inštancie mal zistiť skutočný stav a za tým účelom bol povinný vykonať aj iné dôkazy, než boli účastníkmi navrhované. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že pokiaľ namieta nesprávnosť výrokovej časti, odvolaciemu súdu nič nebráni, aby pri potvrdení správnosti skutkových zistení a právneho posúdenia

veci túto zmenil. K tvrdeniu matky, že súd nevykonala žiadne reálne dokazovanie k výške vyživovacej povinnosti otca k maloletej uviedol, že toto tvrdenie je v rozpore s vykonaným dokazovaním, keď na jednej strane matka preukazovala jej potreby, na druhej strane on opakovane uvádzal svoje osobné a majetkové pomery vo svojich výpovediach a na výzvu súdu dokladal dôkazy o svojich príjmoch. Je presvedčený, že styk s maloletým prebieha vždy v mieste bydliska toho rodiča, ktorému je dieťa zverené, a tak je nedôvodná aj námietka matky týkajúca sa absencie tohto výroku. Za účelové pokladá tvrdenie matky o porušení princípu rovnosti zbraní z dôvodu absencie jej právneho zastúpenia. Poukázal na to, že maloleté deti v konaní zastupuje kolízny opatrovník, pričom primárnym predmetom konania je výkon úpravy práv a povinností k nim. Matke počas konania nič nebránilo zvoliť si právneho zástupcu, prípadne požiadať o určenie advokáta Centrom právnej pomoci. Poprel, že by súd nevenoval dostatočnú pozornosť jeho domácnosti a spôsobu jeho výchovy. Svedčia o tom správy kolízneho opatrovníka, rozhovor s maloletým uskutočnený kolíznym opatrovníkom, správa zo školy, ktorú navštevuje maloleť, ako aj jeho výpoveď. Zdôraznil, že on sa od začiatku snažil o akékoľvek kompromisné riešenie, keď po skresľovaní vzájomnej komunikácie predkladal návrh dohody cestou súdu, matka však nebola ochotná ubrať na svojich nárokoch a pri tak jednostrannom nazeraní na vec, kompromis dosiahnuť možné nebolo. K tvrdeniu matky, že táto posielala na účet svojej sestry finančné prostriedky, ktoré majú tvoriť výživné a ktoré mali byť poukazované maloletemu, mal. X., ktorý je vo veku, keď dokáže dostatočne chápať zmysel tohto konania ako aj konfliktu matky, tieto tvrdenia poprel. Zároveň upozornil na zákonnú povinnosť platiť výživné rodičovi a nie maloletemu do dovŕšenia jeho plnoletosti. Navyiac v týchto sumách sa jedná len o vracanie detských prídavkov, ktoré nezákonne po celú dobu poberá len matka. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že zotrváva na svojich písomných a ústnych vyjadreniach. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť vo všetkých jeho výrokoch.

6. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca v podstate zopakovala svoje tvrdenia z odvolania, opakovane poukázala na skutočnosť, že jej žiadne súdne rozhodnutie neuložilo vyživovaciu povinnosť voči synovi, preto ak si svoju vyživovaciu povinnosť voči nemu plní vecným plnením v podobe zakúpeného oblečenia a vecí osobnej potreby, ktoré vo svojich výpovediach ako otec, tak syn cielene zabúdajú uvádzať, svoju vyživovaciu povinnosť si podľa svojich schopností a možností v primeranej miere plnila. Zdôraznila, že v roku 2020 maloleteho videla trikrát, je jej odopierané byť so synom nielen počas roka, ale aj počas Vianoc či počas jeho narodenín. Otec ho miesto riadnej výchovy manipuluje a hucká proti nej. Uviedla, že otec s ňou vôbec nekomunikuje, má zablokovaný telefón a nereaguje ani keď sa jedná o zdravotný stav syna. Neposkytuje jej žiadne informácie, ona musí obvolávať lekárov a dožadovať sa informácií ohľadom jeho zdravotného stavu. Zdôraznila, že maloleť je pod veľkým vplyvom otca, ktorý s ním manipuluje a vyjednáva spôsob, že keď bude držať pri otcovi, tak mu dovolí dlho byť vonku, nebude ho kontrolovať, nebude ho nútiť do učenia a bude ho nechávať jazdiť už od šestnástich rokov na aute samého v meste. Maloleť sa jej s tým niekoľkokrát priznal. Konštatovala, že napriek tomu, že súhlasila so zverením maloleteho do osobnej starostlivosti otca, nie je s daným stavom stotožnená, pretože otec sa maloletemu dostatočne nevenuje. Zotrvala na svojom stanovisku, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloleťoch sa prejednávajú a rozhodujú podľa zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

10. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

11. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloleťoch a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

12. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

13. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

14. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutie o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

15. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

16. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

17. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

18. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

19. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

20. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

21. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

22. Podľa § 218 ods. 1 CSP, obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhodne samostatne.

23. Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

24. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

25. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

26. Odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné rozumieť taký postup súdu, ktorý účastníkovi konania odníma tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. O uvedenú vadu ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho konania, ktoré zaviniť súd svojím procesným postupom v rozpore so zákonom spravidla vždy účastníkovi konania odnímajú možnosť konať pred súdom, pretože mu bránia v realizácii tých procesných práv, ktoré Občiansky súdny poriadok priznáva na účelne uplatnenie alebo bránenie práva proti druhej strane v spore. Vady spôsobujúce zmätočnosť konania môžu nastať aj pri samotnom vydaní rozhodnutia ako dôsledok absencie niektorej jeho podstatnej časti. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti, prípadne úplne chýbajúceho skutkového stavu a právneho posúdenia veci, ale rovnako aj diametrálnou rozpornosťou výroku rozhodnutia s jeho dôvodmi, vecnou rozdielnosťou medzi vyhláseným rozhodnutím a jeho písomným vyhotovením, ale aj rozpornosťou jednotlivých výrokov rozhodnutia. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie a preto je potrebné vždy takéto rozhodnutie zrušiť, najmä z hľadiska Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu, na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR) a práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Obsah práva na súdnu ochranu nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri ich uplatnení ale jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Konanie súdu v súlade so zákonom musí vykazovať určitú kvalitu a v materiálnom ponímaní zabezpečovať tak právo na súdnu ochranu. Samotné súdne rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky vykonateľnosti, zrozumiteľnosti, určitosti, jasnosti a súladu jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Neodôvodnené alebo nedostatočne odôvodnené rozhodnutie nedovoľuje účastníkovi konania posúdiť, ako si súd ich vec vyložil a ako aplikoval príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej.

27. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na zmenu, preto ho podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu odvolacieho konania dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa neriadil dôsledne ust. § - u 218 ods. 1 CSP a § - u 121 CMP, pretože výrok rozsudku je konečným vyjadrením úsudku konajúceho súdu o prejednávanej veci. Predstavuje výsledok komplexnej činnosti, pri ktorej súd posudzuje žalobný návrh so zreteľom na skutkový stav zistený dokazovaním a jeho právne posúdenie. Výrok rozsudku musí byť určitý, aby ho bolo možné nútene vykonať. Požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku zahŕňa okrem iného potrebu jednoznačného vymedzenia práv a povinností, o ktorých sa rozhodlo, vrátane ich rozsahu a lehoty na plnenie. Preto je nevyhnutné, aby výrok bol formulovaný jasne, výstižne a zrozumiteľne. Vlastnosťou právoplatných meritórnych súdnych rozhodnutí je ich zásadná nezmeniteľnosť, ktorá je imanentnou súčasťou záruk právneho štátu. Ak súd vo veci raz rozhodol a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, nemôže ju prejednávať znova. Iba výnimočne zákon pripúšťa, aby sa o tej istej veci jednalo znova, avšak len pri splnení prísne stanovených podmienok alebo v zákonom taxatívne vymedzených prípadoch, napríklad uvedených v § 121 CMP. Zmenu tam uvedených rozhodnutí možno dosiahnuť novým konaním v tej istej veci. Hmotnoprávnou podmienkou je, že sa zmenia pomery oproti času, keď súd rozhodoval v pôvodnom konaní. Ak súd vyhovie návrhu na zmenu rozsudku, vo výroku rozsudku musí vyjadriť, že ide o zmenu pôvodného rozhodnutia, aby nedošlo k tomu, žeby existovali dva tituly na výkon rozhodnutia.

29. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 7P/187/2013-52 zo dňa 28.6.2013 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloleté deti X. a Sára boli zverené do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 200 Eur mesačne na každé dieťa. Úprava styku bola ponechaná bez obmedzenia na základe dohody rodičov. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 7P/120/2016-165 zo dňa 20.10.2016 v spojení s rozsudkom Krajského

súdu v Košiciach č.k. 7CoP/25/2017-276 zo dňa 29.6.2017 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 7P/187/2013-52 zo dňa 28.6.2013 vo výroku o výživnom tak, že výživné na mal. X. zo strany otca zvýšil na 270 Eur mesačne a na mal. X. na sumu 250 Eur mesačne. Zároveň bol upravený styk otca s maloletými deťmi. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom výrokmi I, II, III zveril mal. X. do osobnej starostlivosti otca, mal. X. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia majú právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Súčasne rozhodol výrokom IX, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 7C/120/2016-165 zo dňa 20.10.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP/25/2017-276 zo dňa 29.6.2017 a to aj napriek tomu, že uvedený rozsudok Okresného súdu Rožňava v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach o zverení maloletých detí ani o ich zastupovaní a spravovaní ich majetku nerozhodoval. O výchove a zastupovaní maloletých detí rozhodoval Okresný súd Rožňava rozsudkom č.k. 7P/187/2013-52 zo dňa 28.6.2013. Tento rozsudok však napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie zmenený nebol. Ďalej súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku IV zaviazal otca prispievať na výživu mal. X. sumou 250 Eur mesačne, čím v zmysle výroku IX napadnutého rozsudku mal byť zmenený rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 7C/120/2016-165 zo dňa 20.10.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP/25/2017-276 zo dňa 29.6.2017, avšak na rovnakú sumu bol otec zaviazaný prispievať na mal. X. už rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 7P/120/2016-165 zo dňa 20.10.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP/25/2017-276 zo dňa 29.6.2017 a teda v skutočnosti ku žiadnej zmene vyživovacej povinnosti otca voči mal. X. rozsudkom nedošlo.

30. Ako bolo uvedené vyššie, výrok rozsudku musí byť určitý, aby ho bolo možné nútene vykonať. Požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku zahŕňa okrem iného potrebu jednoznačného vymedzenia práv a povinností, o ktorých sa rozhodlo. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie jednoznačne pochybil aj vo výroku VII napadnutého rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom, keď neurčil, akým spôsobom sa bude realizovať odovzdávanie a preberanie mal. X. matkou otcovi na začiatku styku a následne vracanie a preberanie maloletej otcom matke. Precizovanie uvedenej úpravy je potrebné predovšetkým v prípadoch, keď rodičia spolu nevedia riadne komunikovať. Uvedeným nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

31. Odvolací súd zároveň poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, že pri rozhodovaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je potrebné prihliadať aj na preferencie samotného dieťaťa, ktoré získavajú na váhe s jeho zvyšujúcim sa vekom, pričom maloleté deti boli oboznámené s predmetom konania a v jeho priebehu jednoznačne vyslovili názor, s ktorým rodičom by chceli bývať. Preto pri novom rozhodovaní o výchove maloletých X. a X. bude potrebné na ich názor prihliadať a vysporiadať sa s ním. Zároveň však musí byť jednoznačne preukázané, že rodič, ktorému má byť maloleté dieťa zverené spĺňa všetky zákonom stanovené požiadavky.

32. Matka v odvolacom konaní namietala aj výšku uloženú vyživovacej povinnosti voči mal. X.. Odvolací súd konštatuje, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou, poskytovaním vecných plnení alebo stravovania, či platením výživného ako peňažného príspevku na uhrádzanie potrieb dieťaťa. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Vodiacom zásadou na strane povinného rodiča je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Zároveň súd musí skúmať aj mesačné náklady na dieťa, t.j. náklady potrebné na uspokojovanie jeho potrieb. Ani tieto náklady však nie sú bezhraničné, nemožno priznať spotrebné mesačné výživné vo výške vyššej, než sú preukázané náklady na dieťa, a to ani v prípade, ak to pomery rodiča dovoľujú. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav a neprihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Predovšetkým nedostatočne zistil skutočný príjem matky, či táto mala v rozhodnom období príjem len z riadneho pracovného pomeru, alebo si aj privyrábala. Taktiež neodstránil rozpor pri zisťovaní mesačných nákladov mal. X. vzniknutý pri jeho výpovedi a výpovedi otca. Súd prvej inštancie teda nedostatočným vykonaním dokazovania založil vady v skutkových zisteniach, ktoré boli spôsobené nesprávnym vytvorením skutkového základu.

33. V súhrne vzhľadom na uvádzané sa tak vec dostala do takej polohy, v ktorej by náprava pochybení súdu prvej inštancie vyžadovala takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie (úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie, je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania a nie vykonávanie základného dokazovania s nutnosťou riadneho odôvodnenia rozhodnutia).

34. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci samej.

35. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie vykonať dôsledné dokazovanie v naznačenom smere, prípadne v širšom rozsahu, ak sa ukáže byť potrebným, s prihliadnutím na časový odstup od pôvodného rozhodnutia, najmä riadne vykonať dokazovanie ohľadom opätovného zisťovania vôle maloletých detí. Súd prvej inštancie dôsledne zistí, či došlo od poslednej úpravy k zmene pomerov na strane rodičov ako aj maloletých, teda zistí v starostlivosti ktorého rodiča budú lepšie zabezpečené potreby detí a či je zmena výchovného prostredia v záujme toho ktorého maloletého dieťaťa. Doplní dokazovanie za účelom dôkladného zistenia schopností, možností a majetkových pomerov rodičov, ako aj mesačných nákladov na maloleté deti a vyhodnotí, či došlo k podstatným zmenám pomerov účastníkov od predchádzajúcej úpravy vyživovacej povinnosti. Opäť vo veci rozhodne, pričom je nevyhnutné, aby jednotlivé jeho východiská, úvahy a závery našli konkrétne vyjadrenie aj v odôvodnení rozhodnutia. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie primerane odôvodní s poukazom na § 220 ods. 2 CSP. Ak rozhodne o zmene rozsudku, vo výroku musí vyjadriť, že ide o zmenu pôvodného rozhodnutia, pričom bude dbať na to, aby nedošlo k tomu, že budú existovať dva tituly na výkon rozhodnutia.

36. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je :

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania